

hændes uden særlig Approbation, uanset om saadanne Parceller sammen med flere andre Matr.-Nr. ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten som en samlet Ejendom.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Adkomstdokumenter forinden disses Tinglæsning skulle paategnes saavel af Amtmanden som Oppebørselsbetjenten, er Udvalget enigt i, at denne Bestemmelse vil være uheldig og ganske overflødig, idet den vil sinke den endelige Ordning af de med Udstykningen forbundne Overdragelser fra en Ejer til en anden ganske betydeligt; og da det tillige maa betragtes som fyldestgørende, at Retskriveren paa den udstykkede Ejendoms Folio i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne noterer den ved Udstykningen foregaaede Forandring med Hensyn til Matr.-Nr. og Hartkorn m. m., har et Flertal (Udvalget med Undtagelse af Piper) stillet Ændringen under Nr. 2 til § 1.

Samme Ændringsforslag indeholder tillige Bestemmelse om, at der ved de halv-aarlige Vurderinger til Ejendomsskyld skal foretages Omvurdering af de Ejendomme, der i det forløbne Halvaar have undergaaet Forandringer i Anledning af Udstykning, medens det overlades Sælger og Køber at fordele Ejendomsskyld, der forfalder til Betaling, forinden Omvurdering finder Sted, mellem sig.

Da det ikke anses for nødvendigt at opretholde Forskellen mellem Hovedgaarde og Selvejrbøndergaarde, har Udvalget stillet Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 2.

Eftersom Jordboniteringen af de forskellige Ejendomme foregaar under højst forskellige Forhold til forskellige Tider og af forskellige Personer, vil det deraf fremgaa, at den Værdimaaler for Jordens Kvalitet, som derefter fremkommer i Form af „boniteret Maal“, er alt for usikker at regne med med Hensyn til Fastsættelsen af Størrelsen af det Areal, der ved en Udstykning skal henlægges henholdsvis til en Hovedparcel eller et Pligthus. Udvalget finder det derfor uheldigt at bibeholde et saa elastisk Begreb som „boniteret Maal“, og det

stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 5, hvorefter der til hver Hovedparcel i de forskellige Klasser vil være at bibeholde et i Skalaen angivet Antal Tdr. Land, der skal svare til og beregnes efter Gennemsnittet af de ved Boniteringen fastsatte Takster.

Af samme Grunde har Udvalget stillet Ændringsforslagene under Nr. 9, 10, 15, 16 og 32.

Ændringsforslaget under Nr. 35 til § 19, stillet af Udvalget, gaar ud paa at lette Magelæg mellem Naboer, naar Kommunalbestyrelsen attesterer, at et saadant Magelæg er fordelagtigt for alle de paa-gældende Ejendomme.

De øvrige Ændringer, der ere stillede af Udvalget eller et Flertal, ere dels en Følge af ovennævnte Ændringer, og dels af mindre Betydning.

Et *Mindretal* (Byriel Jensen) anser det for heldigst, hvor der er Spørgsmaal om Nedlæggelse eller Fritagelse for Oprettelse af Huslodder, at ikke alene Kommunalbestyrelsen, men ogsaa den Kommission, der har med Oprettelse af Huslodder at gøre i det paagældende Amt, anbefaler Sagen, for at Nedlæggelse eller Fritagelse for Oprettelse af saadanne Husmandshjem kan gøres saa vanskelig som muligt. Paa Grund deraf stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 12 og Nr. 33.

Et *Mindretal* (Piper) kan slutte sig til Betænkningens almindelige Bemærkninger om Lovforslaget og tiltræde de fleste af de stillede Ændringer og skal derfor kun motivere Ændringsforslagene under Nr. 12, 17 og 33 samt Underændringsforslaget til Flertallets Ændring Nr. 2.

Naar Mindretallet ikke kan tiltræde 3die Stykke i sidstnævnte Forslag, er det, fordi den foreslaaede Omvurdering af den Ejendom, hvorfra der udstykkes, og Vurdering af Parcellen ved de halv-aarlige Vurderinger ere alt for bekostelige og besværlige. Den Fordel, Statskassen kan opnaa herved, staar ikke paa nogen Maade i Forhold til Udgiften og den Byrde, der